

ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ

1 ਪਤਰਸ 1:15, 16; ਯੂਕਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ 15:3, 4

“... ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਸੈਨਾ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਹਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ” (ਯਸਾਯਾਹ 6:3)।

1 ਪਤਰਸ 1:15, 16 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਦਣ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਭੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ।’ ਸਲੀਬ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਅਪਰੰਪਾਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਖ਼ੁਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ! ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਬੋਝ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15:10)। ਖ਼ੁਦਾ ਤਿਗੁਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ‘ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ’ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 6:3)। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ‘ਪਿਆਰਾ, ਪਿਆਰਾ, ਪਿਆਰਾ’ ਜਾਂ ‘ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ’ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ, ਖ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਕਬੂਲਣ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਉਲਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਦ ਤਕ ਫ਼ਜ਼ਲ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ‘ਪ੍ਰੇਮੀ ਖ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘ਪਾਕ ਖ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ?’

ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਅਸੀਂ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ‘ਚ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਖ਼ੁਦਾ ਬਾਰੇ ਭਾਵੁਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਖ਼ੁਦਾ ਬਾਰੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਖ਼ੁਦਾ ‘ਵਿਚ’ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ‘ਵਿਚ’ ਵਾਲਾ ਖ਼ੁਦਾ ਪਾਕ ਖ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਲੋਕ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:3)।

ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨੂੰ ਪਾਈ (ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਫਲ ਜਾਂ ਮੀਟ ਲੱਗੀ ਪੇਸਟਰੀ) ਵਾਂਗ ਕੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ‘ਪਵਿੱਤਰ’ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਨਾਂਅ ‘ਪਵਿੱਤਰ’ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 57:15)। ਸਾਨੂੰ ਮਾਨਕ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਖੀਰ ਮਾਨਕ ਹੀ ਖ਼ੁਦਾ

ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਅਪਾਰ, ਅਸੀਮ ਭਰਪੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੈਅ ਭਾਵ ਅਚੰਭੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਵਜੂਦ ਏਕਾਤਮਕ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਭਾਗ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਬਲਕਿ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕਦੇ ਉਲਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਗੁਣ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ‘ਚਲ ਰਿਹਾ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ’ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4: 8, 16), ਪਰ ਪਿਆਰ ਖੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਿਆਰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ (ਪਵਿੱਤਰਤਾ) ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਕੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਜੋ ਮੰਗ ਹੈ ਪਿਆਰ ਉਹਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਜਿੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਇਕ ਖੂਬੀ (ਪਿਆਰ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਭ ਖੂਬੀਆਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਖੂਬੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬਦਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕੁਝ ਖੂਬੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਿਆਰ ਖੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਹ ਅਨੋਖੀ ਖੂਬੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਦੇਵਤੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੂਬੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਖ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘ਪਵਿੱਤਰ’ ਸ਼ਬਦ ਛੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਅਨੰਤਕਾਲ ਵਿਚ, ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਜੁੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਉਹਦਾ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅੱਧੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮਨੁੱਖੀ ਕੌਮ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਅਨਾਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਓਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ’ ਬਾਰੇ ਕਦੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ? ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਸੀਹ ਤਕ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤਕ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇਕ ਸਥਿਤੀ, ਅਮਲ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਸਤੀ ਬਨਾਵਟੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਿਖਾਵਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹਦੀ ਸ਼ੇਖ਼ੀ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਲਾ ਕੋਈ ਦੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ਖ਼ਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹਾਸੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆਂ ਹਨ। ਦੀਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹਲੀਮ ਹੋਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਏ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 14)। ਸਾਡੇ

ਮਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3: 12, 13)। ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਹੋਣ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7: 1) ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10: 12)।

*ਸਲੀਬ ...
ਹੋਰ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ!*